

مجله مطالعات ایرانی

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دانشگاه شهید باهنر کرمان

سال یازدهم، شماره بیست و دوم، پاییز ۱۳۹۱

نمود نمادهای فرهنگی در قالی کرمان*

دکتر کمال جوانمرد

استادیار گروه مردم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بودسیر

پرستو امانتکار

کارشناس ارشد مردم‌شناسی از دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرند

چکیده

این مقاله، نگرشی علمی به بررسی نمادهای فرهنگی در قالی کرمان دارد. در این نوشتار، تلاش شده به منظور شناخت نمادهای فرهنگی در قالی کرمان، نخست پدیده‌های مادی از جمله: طرح فرش، عناصر ساختاری نقشه آن، تقسیم بنده طرح‌ها و نقش‌ها و دیگر انواع آن در قالی کرمان مورد بررسی قرار گیرد تا بدین وسیله، به شناخت پدیده‌های غیر مادی (اسطوره‌ها و نمادهای فرهنگی) در نقش مایه‌های قالی کرمان دست یافت و پیام هر یک از آنها را دریافت. برای جمع‌آوری اطلاعات از روش میدانی، فنون کتابخانه‌ای-اسنادی و همچنین مدارک شفاهی و مردم‌نگاری توصیفی بهره گرفته شده است.

واژه‌های کلیدی

قالی کرمان، ترنج، لچک، نماد، نقش مایه، نماد فرهنگی.

* تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۴/۸ تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۹۲/۲/۲۴

نشانی پست الکترونیک نویسنده: Javanmardkamal @ yahoo.com

۱- مقدمه

قالی کرمان، این گستره سراسر هنر، کتابی است گسترده که هر سطرش داستانی است به درازی هزار و یکشنب، پر رمز و راز، چون معماه هستی. طرح و نقش مایه های قالی کرمان از مؤلفه هایی است که سهم عمده ای در شکل گیری هویت فرهنگی و هنری فرش کرمان بر عهده داشته است. شرح ویژگی های ظاهری طرح ها و نقش مایه های فرش از یک سو و ویژگی های کاربردی و شرایط محیطی و مکانی تولید آن از سوی دیگر، ارتباط معناداری با هم دارند. این طرح ها در طول دوران، با ذوق و سلیقه های مختلف شکل گرفته و مفاهیم فرهنگی و بومی در تکوین و تحول آنها نقش اساسی داشته است. قالی کرمان همچون سایر آثار هنری، مجموعه ای است از نقش مایه هایی چون گل ها، درختان، پرندگان، حیوانات، خطوط و اشکال که هر کدام به عنوان نماد و بن نگاری، سازنده طرح کلی فرش هستند. این نقش مایه ها دارای نماد ها و معانی فرهنگی و اجتماعی هستند که از روحیات، رفتار، نوع زندگی و اعتقادات ترسیم کنندگان نشأت گرفته است. این نمادها در طول زمان در لایه های فرهنگی جامعه نفوذ کرده و جزیی از هویت فرهنگی جامعه محسوب می شوند و دارای کارکرد و اهمیت بسزایی هستند.

۲- پیشینه طرح و نقش فرش در کرمان

استان کرمان از دیر باز یکی از مراکز مهم قالی بافی کشور به شمار می رفته و تاریخ قالی بافی کرمان به قرن ها پیش و حتی به قبل از دوران صفویه می رسد و در زمان این سلسله، کرمان یکی از مراکز مهم بافت فرش ایران بوده است؛ چنان که در سیاحت نامه شاردن و تاریخ عالم آرای عباسی از قالی کرمان به خوبی یاد شده است. پیدایش قالی کرمان، همزمان با تنزل و اضمحلال صنعت شال بافی این خطه آغاز گردیده است. این امر، در حدود صد سال قبل اتفاق افتاد. نخستین طراحان فرش کرمان، طرح های خود را از شال های کرمانی اقتباس کردند؛ در واقع، احتمال دارد اغلب آن فرش ها را افرادی طراحی کرده باشند که پیش از

این در کار طراحی شال های زیبا و ظریف پشمی دست داشتند. طرح های مورد توجه طراحان آن دوره، طرح لچک و ترنجی، طرح های زیبایی درختی و شکارگاه بوده است. در دوران کلاسیک که ده سال طول کشید، طبقه متمگن، خواهان نگاره های کوچک بودند و میل داشتند متن قالی آن ها، پوشیده از نقش با تمام جزئیات آن باشد و دوران فرش متن های پوشیده آغاز گشت. بار دیگر، طراحان کرمان دست به کار شده و سبک جدیدی به وجود آوردن؛ یعنی حاشیه با خط مستقیم همراه با حواشی کوچک تر نقض گردید و حاشیه شکسته جانشین آن شد.

پس از این، خواستاران فرش، خواهان طرح های سبک فرانسوی شدند، از این زمان طرح های گل فرانسوی یا اصطلاحاً «گل فرنگی» رواج یافت. خوشبختانه دوران طرح فرانسوی یا گل فرنگی، با تقاضا از طرف کشورهایی نظری آمریکا برای فرش هایی با متن ساده و نقش لچک و ترنجی (طرح های ایرانی) مصادف گشت. آمریکا خواهان این نقوش با رنگ های روشن، مثل آبی کم رنگ و دیگر کشورها و به ویژه خود ایرانیان، خواهان این طرح ها با رنگ های سرخ آتشین و یا سرمه ای بودند و بالاخره این تفاوت سلیقه ها موجب شد که طراحان کرمان در تمامی دوران پر بار بافت قالی با ترسیم انواع نقش ها با رنگ های مختلف، گنجینه ای پربار را از خود به یادگار گذارند (میسر جانی، ۱۳۸۲: ۱).

۳- طرح فرش

آنچه تحت عنوان طرح فرش بر سر زبان ها است، مجموعه ای از نقش ها و نگاره ها و عناصر طبیعی و غیر طبیعی است که در قالبی معین و منظم، با تقسیم بندی مشخص برای بخش های مختلف فرش ترسیم می گردد و شکل می گیرد؛ به طور کلی، می توان طرح های فرش را از نظر شیوه اجرایی، به دو دسته تقسیم نمود:

الف) طرح هایی که روی کاغذ ترسیم می گردد، بیشتر در شهرها و کارگاه های متصرف معمول است.

ب) طرح ها و نقشه های ذهنی که سنت تهیه این طرح و نقش ها ویژه فرش بافی ایلات و برخی روستاییان است.

طرح، چهارچوب و حدود نقشه فرش را نشان می دهد که طراح باید مطابق قواعد مرسوم، آن را طراحی نماید و اصول کلی آن را کاملاً رعایت کند. این، روال طراحی سنتی دیرینه فرش است که غالباً همه طراحان خود را پاییند به اصول آن می دانند. تقسیم طرح، در واقع تفکیک بخش های مختلف طرح فرش است. طراح برای این کار ابتدا، چهار نوع طرح خود را از لحاظ قرینه بودن یا نبودن، معین می کند و سپس به تقسیمات حاشیه و دیگر اجزای آن می پردازد؛ به طور کلی، طرح هایی که در طراحی فرش معمول هستند، به چند دسته تقسیم شده اند:

۱- گروه طرح های متقارن: طرح های متقارن آن دسته از طرح هایی را شامل می شوند که اجزای نگاره هایشان در گوشها و متن فرش به قرینه ترسیم می شوند، که شامل: طرح های لچک و ترنج یا $\frac{1}{4}$ ، طرح های متقارن طولی یا $\frac{1}{2}$ و طرح های واگیره^۱ هستند.

۲- گروه طرح های نامتقارن: در طرح های نامتقارن، نگاره ها و نقشه ها تکرار نمی شوند. گروه طرح های نامتقارن عبارتند از: طرح های تصویری، طرح های جنگلی، جانوری و ... (وکیلی، ۱۳۸۲: ۴۲).

غیر از بافت که اساس پیکرۀ فرش را تشکیل می دهد، از میان دو عامل بزرگ طرح و رنگ که نظر را به سوی فرش جلب می کند، طرح است که زیبایی فرش را پیش از همه تعیین می کند؛ گرچه رنگ، زودتر از طرح در چشم اثر می گذارد، ولی هنرنمایی طراحان فرش و با福德گان، بیشتر در طراحی نقشه و بافت آن دیده می شود و طرح است که نشانه های تحول قرن ها را با خود دارد و آن ها که فرش را همچون کاری هنری نگاه می کنند، نیز چشم به نقشه فرش دوخته اند.

^۱- در طرح واگیره، شکل گیری نگاره ها به صورت بندی، متصل و مکرر است.

۴- عناصر ساختاری نقشه فرش

الف) حاشیه: حاشیه، بخشی از سطح فرش است که پیرامون متن واقع شده است. وجود حاشیه در فرش، باعث به وجود آمدن نقش در کادر می‌شود که می‌تواند اندازه‌ها و شکل‌های گوناگون داشته باشد. قادر در فرش به صورت مربع و مستطیل، دایره و چند ضلعی می‌باشد. قسمتی که برای حاشیه در فرش در نظر گرفته می‌شود، شامل دو جزء است: حاشیه بزرگ و حاشیه کوچک.

۱- حاشیه بزرگ: حاشیه بزرگ یا حاشیه اصلی که دور تا دور فرش قرار می‌گیرد و اندازه آن معمولاً نیمی از عرض کل حاشیه می‌باشد. این اندازه، گاهی ممکن است کم تر یا بیش تر شود و این مساله، بستگی به همخوانی طرح و اندازه آن با متن نقشه دارد.

۲- حاشیه کوچک: حاشیه‌های کوچک در دو طرف حاشیه بزرگ یا پهن قرار می‌گیرند. گاهی ممکن است طراح فرش، بنابر ذوق و ترکیب بنده فرش از یک حاشیه کوچک استفاده کند و معمولاً اندازه حاشیه کوچک، با نصف حاشیه بزرگ برابر می‌باشد.

ب) لچک: کاربرد لچک در فرش‌های لچک ترنج و تعدادی از طرح‌های گروه‌های دیگر، مانند افشار، شاه عباسی، بته ای و... می‌باشد. لچک، نوعی چارقد کوچک و مشابه شکل بوده است که زنان و کودکان با آن سرخود را می‌پوشانند. لچک که معمولاً نمادی از شکل مثلث را به نمایش می‌گذارد، در چهار زاویه نقشه‌های لچک ترنج قرار می‌گیرد. عموم لچک‌ها، از لحاظ فرم، به دو دسته تقسیم می‌شوند:

۱- لچک پیوسته: لچک‌هایی هستند که در موقع تکرار، فقط در عرض نقشه به هم متصل می‌شوند.

۲- لچک ناپیوسته: لچک‌هایی هستند که در موقع تکرار، نه از عرض و نه از طول به هم متصل نمی‌شوند.

ج) ترنج: ترنج از اجزای مهم نقشه‌های لچک ترنج و نقشه‌های ترنج دار مانند: افشار ترنج دار، اسلیمی ترنج دار و غیره می‌باشد. این نقش، معمولاً در

وسط نقشه ها به شکل مستقلی قرار دارد و از ترکیب گل و برگ (ختایی) و طرح های اسلیمی ساخته می شود. ترنج ها عمدتاً به دو صورت ترسیم می شوند: ترنج های گرد و ترنج های بیضی که این دو استفاده بیشتری در طراحی فرش مناطق شهری دارند.

۵) سرتونج: گاهی اوقات بر دو سر یا چهار طرف ترنج، طرحی که ترکیبی از نقوش ختایی یا اسلیمی یا تلفیقی از این دو می باشد، دیده می شود (سرترنج، ترنج کوچکی است که در بالای ترنج بزرگ تر قرار می گیرد)؛ ولی این ترنج دایره ای شکل نیست و کشیدگی طولی آن بیشتر از عرض آن می باشد.

۶) کتیبه: کتیبه به معنی نوشته ای است که بر بالای در یا دیوار عمارت روی سنگ یا کاشی نقش شده است و در فرش محدوده ای است که به شکل های هندسی متفاوتی نقش می شود و تقریباً از لحاظ ظاهر، مانند نقش موج است که داخل نقش هندسی موج از نقش های ختایی یا اسلیمی و یا تلفیقی از این دو پر شده است (شعبانی خطیب، ۱۳۸۱: ۳۳).

۵- تقسیم‌بندی طرح ها و نقش های قالی

طرح های ایرانی در جهان، بیشتر به نام محل بافت آن ها مشهور شده اند نظیر: اصفهان، کرمان، کاشان و غیره. در داخل کشور، در نتیجه گردش قالی بافان و نقشه ها، طرح ها کم تر به نام محل بافت معروف گشته اند. در واقع، فرش های ایران، نیاز به طبقه بندی علمی- هنری جدیدی دارند که براساس این طبقه بندی بایستی تفکیک مشخصی به لحاظ دلایل شکل گیری نقش، علل پیدایش طرح ها و نقوش و ریزنقوش ها، نوع جای گیری اشکال در متن و حاشیه فرش، وجود مشترک طرح های مورد استفاده و نوع تزیینات طرح، انجام پذیرد.

به طور خلاصه، اسم یک فرش چنانچه فرشی ارزشمند باشد، بایستی مشخص کننده اهمیت انسجام فرهنگی آن باشد. نقش های سنتی فرش، آن طور که به وسیله شرکت سهامی فرش ایران دسته بندی و در کتاب فرش ایران نیز نقل

شده است، دارای ۱۹ گروه اصلی و تعدادی زیرگروه های فرعی به شرح زیر است:

۱- نقش آثار باستانی و بناهای اسلامی: کلیه طرح هایی که برگرفته از نقوش تزیینی بناها، عمارت و کاشی کارهای آن ها می باشند، در این گروه جای دارند.

۲- نقش شاه عباسی: اساس کلیه نقش های شاه عباسی بر مبنای کاربرد گل معروف شاه عباسی در این نقش است.

۳- نقش اسلیمی: قالب اصلی این طرح بر مبنای گردش های منظم غایت سنجیده بناهای اسلیمی است.

۴- نقش افشار: در این طرح کلیه بندها و نگاره های فرش، پیوستگی و ارتباط کاملی دارند، به نحوی که به نظر می رسد نقاش از هنگام شروع طرح تا پایان آن، قلم از کاغذ برنداشته و یک ارتباط مداوم بین قسمت های مختلف نقش به وجود آورده است.

۵- نقش اقتباسی: گفته می شود اغلب طرح های این گروه شباهت زیادی به طرح های فرش مناطق مرزی ایران و کشورهای همسایه و حتی سایر کشورها دارد و به همین دلیل، آن ها را اقتباسی می نامند.

۶- نقش بندی (واگیرهایی): طرح اصلی آن، به گونه ای است که سرتاسر فرش، هم از جهت طول و هم از جهت عرض، به قطعات منظم تقسیم شده و هر قسمت توسط خطوط یا بندهایی به قسمت همچوار می پیوندد و به این ترتیب از به هم پیوستن این قسمت ها و بندهای آن، کل طرح به وجود می آید.

۷- نقش بوتهایی: کلیه طرح های این گروه، بر مبنای کاربرد بته حقه است و در آن، با استفاده از انواع و اقسام مختلف بته به تزیین متن و حاشیه فرش پرداخته می شود.

۸- نقش درختی: در طرح های این گروه، درخت و درختچه های کوچک و بزرگ، به ویژه به صورت انفرادی، ترکیب اصلی را تشکیل داده اند و با اجزای دیگری ترکیب شده اند.

۹- نقش ترکمن (بخارا): طرح های ترکمن همگی در گروه نقوش

هندسی قرار دارند و به صورت ذهنی بافته می شوند.

۱۰- نقش قابی (خشتی): متن فرش در این طرح ها به قسمت ها یا قاب های

مختلفی تقسیم گشته که به طور منظم در کنار هم قرار دارند و داخل هر قاب با گل و برگ های مختلفی تزیین شده است.

۱۱- نقش شکارگاهی: بنیاد اصلی این گروه از طرح ها و نمایش صحنه های شکار و شکارگاه است.

۱۲- نقش گل فرنگ: کلیه طرح های این گروه، بر مبنای گل های

طبیعی به ویژه گل رز با رنگ های بسیار روشن؛ نظری زرد، آبی و سرخ است.

۱۳- نقش گلدانی: ویژگی اصلی این طرح، وجود یک یا چند گلدان در اندازه های مختلف است که تمام متن فرش را می پوشاند.

۱۴- نقش ماهی درهم: طرح ماهی درهم از قدیمی ترین و رایج ترین طرح های فرش ایران است. این طرح، اغلب به صورت یک واگیره است و بافته، همان واگیره را در طول و عرض فرش تکرار می کند.

۱۵- نقش محرابی: طرح اصلی در این گروه، بر مبنای محراب است، همان مکانی که در مساجد، مکان نمازگزاردن امام جماعت است.

۱۶- نقش محرمات: در این طرح کل متن فرش از جهت طولی به چند ردیف موازی تقسیم می گردد و درون این ردیف ها با نگاره هایی همچون؛ بته جقه، انواع اسلیمی و یا ختایی و گل و برگ های دیگر تقسیم می گردد. به عبارت دیگر، متن این فرش به صورت راه راه می باشد.

۱۷- نقش هندسی: همان گونه که از نام این گروه پیداست، کلیه نقوش این گروه به صورت هندسی و با استفاده از خطوط زاویه دار به وجود می آیند.

۱۸- نقش ایلیاتی: این طرح ها عموماً توسط عشاير ایران بافته می شوند و اغلب نگاره ها و تزیینات طرح، برگرفته از ذهن قالی بافان است.

۱۹- نقش تلفیقی: طرح های این گروه به مرور زمان و با ادغام شدن طرح های مختلف به وجود آمده است و دهها و بلکه صدها نوع از آن را می توان در میان مناطق مختلف ایران مشاهده کرد (دریابی، ۱۳۸۲: ۸۰).

۶- طرح ها و نقش های قالی کرمان

در بررسی قالی های کرمان با طرح و نقش های پرشماری روبه رو می شویم. که نشان دهنده ذهن خلاق طراحان این منطقه است. در این مقاله، به بررسی نقوشی از جمله: طرح و نقش محرابی، درختی، شاه عباسی، شکارگاه، گلستانی، بته ای، خوشه انگوری، پته ای، خشتی، گوبلن، آمریکایی، ستونی، سرام، بنده، لچک و ترنج، اسلیمی و افشار پرداخته شده است که در زیر به شرح مختصری از هر کدام می پردازیم:

۱-۶- طرح و نقش محрабی: در این طرح سعی می شود قداست محراب به بیننده القا شود و با برخورداری از درخت ها و گل ها، بهشت موعود را در چشم بیننده مجسم کند. نقش سجاده ای، فاقد صحنه های شکار و به اصطلاح خونی و مجالس هستند و در طرح آن، قداست محراب و جایگاه امام جماعت حفظ می شود. این طرح، شامل دو ستون جای مهر نماز، محل دست نمازگزار، گلاب دان، محراب و گلستان پر از گل است (واعظی، ۱۳۸۶: ۳۴).

۲۰۴ / نمود نمادهای فرهنگی در قالی کرمان

۲-۶- طرح و نقش درختی: منشأ اصلی این طرح، در راور کرمان است. این قالی، لبریز از برگ‌ها، گل‌ها، درختان سبز سرو، حیوانات و آبگیرهایی است که خنکای جنگل‌های سایه دار و انبوه را در ذهن بیننده تداعی می‌کند.

۳-۶- طرح و نقش گل شاه عباسی: اساس شکل و ترکیب گل شاه عباسی را می‌توان از یک گل کوچک مرکزی دانست که گلبرگ‌های دیگری به دور آن حلقه وار متصل‌اند. تعداد این گلبرگ‌ها به اندازه سطح موردنظر تعیین می‌گردد. ارتباط گلبرگ‌ها با یکدیگر، دارای نوعی وحدت و از نظر گردش، موزون و هماهنگ است. در خصوص تاریخ استفاده آن در هنرهای دستی به ویژه قالی گفته شده که از دوران صفویه رایج شده است (وکیلی، ۱۳۸۲: ۱۰۲).

۴- نقش شکارگاه: شکل گیری و ترکیب نقشه‌های شکارگاهی، مرکب است از نقوش درخت و سوارکاران و جانوران و در بعضی صحنه‌های نیز تپه و ماهور که به شیوه‌های گوناگون رایج در هنر مینیاتور به تصویر درآمده‌اند. معمولاً در صحنه‌های شکارگاهی، سوارکاران در حال شکار حیوانات هستند و در

بخش هایی نیز صحنه های گرفت و گیر(در گیری دو حیوان) نقاشی و بافته شده است.

۶-۵- نقش جنگلی: این طرح، یکی از مهم ترین و بهترین انواع طرح در راور است. طرح سراسری که در آن نگاره های درختی، گل ها و شکوفه ها و بوته های سبزینه که در کنار تصاویر جانوران و یا بدون نقشه جانوری و به صورت درهم و نامنظم، ولی مکرر در ردیف های عمودی وجود داشته باشد، بدان نقش جنگلی اطلاق می گردد.

۶-۶- نقش گل فرنگ: منبع الهام این نقش، گل های سرخ طبیعی است که به گونه های مختلف در طبیعت ایران به عمل می آیند. این نقشه، نخستین بار در کرمان (راور) تولید شده و سپس به جاهای دیگر راه یافته است. گل فرنگ، گاهی در درون گلدان و گاهی بدون آن طرح می شود.

۶-۷- نقش گلدانی: در طرح این قالی ها، عنصر اصلی، نقش گلدان و یا حالت تجربید یافته آن است که به صورت تک یا دو تایی در طرفین قالی مورد استفاده قرار می گیرد و پر شده از گل های اسلامی، شاه عباسی و دارای حاشیه ای همراه گل و گیاه می باشد.

۶-۸- نقش بته ای: نقش بسیار جذاب که در تاریخ هنرهای سنتی همیشه مورد توجه بوده است. نقش بته را معمولاً با کمک دو خط منحنی با فاصله معین رسم و فضای میان دو خط را با گل های ریز تزیین می کنند. این نقش، دارای قابلیت بسیاری است که امکان به کار گیری نقش های گونا گون را در داخل خود و یا حد فاصل دو یا چند بته را فراهم می آورد.

۹-۶- نقش خوشه انگوری: در متن این طرح به جای رسم گل، از طرح خوشه انگور استفاده می شود و گل های آن به صورت خوشه ای است.

۱۰-۶- نقش قابی یا قاب قرآنی: این نقش، در کرمان به قاب قرآن معروف است. طرح متن قالی با تقسیم بندی های منظم به قاب ها و کتیبه های چند ضلعی تقسیم شده است؛ به طوری که هر یک جداگانه و مستقل، طراحی همسان با دیگر قاب ها و گاه متفاوت با آن ها را در بر می گیرد.

۱۱-۶- نقش پته ای: نقش های برگرفته از نقش پنه دوزی، یکی از سوزن دوزی های خاص منطقه کرمان است که بته جقه در این نقش ها، تم اصلی را تشکیل می دهدند. ترنج میانی این طرح از یک یا چند ترنج متحوالمرکز تودرتو، شکل گرفته که با گل های ریز و انواع برگ های زیتون، نیم قاب ها و بته جقه ها تزیین شده اند.

۱۲-۶- نقش خشتی: این نقش از نظر بافت و طرح پیش پا افتاده ترین نقش ها در صنعت قالی بافی کرمان است که به صورت لوزی یا صاف و در مجموع، مثل قالب های خشت زنی است.

۱۳-۶- نقش کوبلن: این طرح، از انواع طرح های اقباسی است. در نقش های گوبلنی قاعده لچک و ترنج سنتی ایرانی رعایت نمی شود و به تغییر دیگر، حریم حاشیه در جهت طول و عرض و در نقطه میانی شکسته می شود.

۱۴-۶- نقش آمریکایی: پس از آن که شرکت های چند ملیتی در شهرهایی مثل کرمان، اراک، مشهد و ... برای تولید فرش دست باف سرمایه گذاری نمودند، برخی نقشه ها و طرح های باب سلیقه و بازار آمریکا توسط طراحان بومی و یا طراحان خارجی به وجود آمدند. این نقش، شیوه قاب قرآنی است. علت معروف بودن این طرح به آمریکایی، آن است که خریداران آن آمریکایی بوده اند. این طرح اغلب به صورت زمینه ای ساده و ترنجی در وسط است.

۱۵- نقش ستونی: یکی از طرح‌های قالی کرمان، طرح ستونی است که از گروه طرح‌های محرابی می‌باشد. این طرح، گل‌های ریز و درشت زیبایی دارد.

۱۶- نقش دسته گلی: این طرح، مرکب از سلسله برگ‌ها و گل‌های شاه عباسی و دسته گل‌های مجزا از یکدیگر، سرتاسر متن فرش را پوشانده است.

۱۷- طرح سرام: نقشی است پر گل با سبک طراحی کرمان که ۵۵ سال پیش، خانمی مسیحی به نام عطیه سرام، آن را سفارش داد و به نام وی شهرت یافت. منشأ گل‌های این طرح طبیعت است.

۱۸- نقش بندی: هر گاه نام «بندی» با طرحی همراه است، مفهومش این است که نقوش در سرتاسر متن تکرار می‌شوند. نقوش می‌توانند مجموعه‌ای از اشکال هندسی و گل‌های مختلف بتهای باشند.

۱۹- طرح لچک و ترنج: لچک و ترنج از طرح‌های بسیار قدیمی است که در هنرهای ملی ایران به وفور به کار می‌رود. در زمینهٔ قالی، فاصلهٔ میان لچک‌ها و ترنج را با انواع نگاره‌های متعارف مثل گل‌های شاه عباسی، گل‌های ختایی، خطوط اسلامی، نقوش جانوران و ... تزیین می‌کنند. هر یک از این نگاره‌ها ممکن است به صورت افشاران و یا بندی به قرینه و یا نامتقارن و مکرر و یا نامکرر به کار روند.

۲۰- نقش اسلامی: در این نقش، قلم نقاش، دوارانی مداوم دارد؛ به این معنی که خیزهای تازه به تازه آن که به کمک بندهایی به یکدیگر پیوند می‌خورد، پیش می‌رود و مانند متربرمی گردد و مثل ازدها دهن باز می‌کند. طرح‌های اسلامی در قالی‌بافی به صورت های گوناگون به کار برده می‌شود، همچون حاشیه، متن، در لچک‌ها و ترنج‌ها.

۲۱- نقش افشار: واژه افشار به معنی «پراکنده» است. در طراحی نقشهٔ قالی به مجموعه‌ای از گل‌ها و گیاهان و شاخه‌های متصل و منفصل گفته می‌شود که در سراسر متن قالی قرار می‌گیرند؛ به گونه‌ای که وقتی به رنگ می‌نشینند

منظرهای بسیار زیبا و دل ربا از باغ گل را در نظر تداعی می‌کند (واعظی، ۱۳۸۶: ۲۹).

۷- اسطوره‌ها و نمادهای قالی

استوره بیانگر نظام منسجمی از اکثر جنبه‌ها و پدیده‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی ملت‌هast. گنجینه‌ای گران‌بها که در آن به عناصر روزمره حیات اجتماعی اقوام اندیشیده شده و به تحقق و عینیت رسیده است. بر مبنای آن هر قومی می‌تواند به دنیای عینی و ملموس خود سازمان دهد. استوره، نه یک تصویر ذهنی و خیالی و استعاره‌ای ساده، بلکه تصویری از ساختی ساده انگاشته با درک ارزش هاست. استوره، حدیثی واقعی است که همیشه به واقعیت‌ها رجوع و حواله می‌شود و مؤید یک جهان‌ینی کلی در باب جهان، منشأ آن، مقام و موضع انسان در طبیعت، همچنین، نیروهای برین است. استوره، با موجودی کامل و ذهنی ژرف‌سرو کار دارد و تأویل آن متضمن شناخت و فهم فرهنگ‌ها در دوران قبل است (جوانمرد، ۱۳۷۹: ۶۵).

حقایق و وقایع‌بی شماری که در ماورای ادارک بشری قرار دارند، او را واداشته تا برای ابراز اندیشه‌ها و مفاهیمی که بیان فهم و توصیف کلامی آن‌ها مشکل بوده است، نظام‌هایی از عالیم گوناگون ابداع کند. یونگ در این باره می‌گوید: «واژه یا تصویر، زمانی یک نماد است که متضمن چیزی در ماورای معنای آشکار و مستقیم خود باشد. نماد، دارای جنبه‌ای وسیع‌تر (ناخودآگاه) است که هرگز نمی‌توان به طور دقیق آن را تعریف و یا به طور کامل آن را توصیف کرد».

نماد، این گونه تعریف شده است: آیت و نشانه‌ای از شیئی یا امری است که شیئی یا امری دیگر را الفا می‌کند. «کبوتر» نماد صلح، «شیر» مظهر شجاعت، «گل سرخ» نشانه زیبایی و ایثار و ... می‌باشد (کوره نور، ۱۳۸۴: ۲۰).

در این رهگذر، به تناسب طبقه‌بندی لحاظ شده برای طرح‌های فرش ایرانی آن گونه که از حیث شکل به انواع گیاهی، جانوری، ابیه و تلفیقی تقسیم می‌شوند،

بیشترین اشکال اسطوره‌ای نیز در بین همین شکل‌های درختی و جانوری پدیدار می‌گردد و نمی‌توانیم به صراحت نظر دهیم که ترسیم و نقش کردن این اشکال بر متن قالی دقیقاً منطبق با تأویل مفاهیمی است که امروزه توسط بزرگ‌ترین اسطوره شناسان و جامعه شناسان و تاریخ‌دانان انجام می‌شود؛ لیکن این کلمات، زبان نوشتاری مردمی هستند که قدرت انتقال چنین اندیشه‌هایی را در وادی نقش و رنگ و پشم تجربه نموده‌اند.

۸- نقش مایه‌های فرش

نقش مایه (بن نگار) مجموعه ریز نقش‌هایی است که تشکیل دهنده نقش است. فرش نیز هم چون سایر آثار هنری مجموعه‌ای است از نقش مایه‌ها خط و شکل و انواع آن‌ها، گل و گیاه و سبزه و چمن و ساقه و برگ درختان، پرندگان، حیوانات، اشیا و صورت انسان، هر کدام به عنوان بن نگاری سازنده طرح کلی فرش هستند. نقش مایه‌ها دارای معانی و خصوصیات ویژه و نشان دهنده حالات، اعتقادات، خلقيات، وضع زندگی و گذران و اهداف ترسیم کنندگان خود می‌باشند و هر یک، بیننده را به جهان تصورات خالص خویش می‌کشاند. (دانشگر، ۱۳۷۶: ۵۴۱)

در این قسمت، به ذکر نقش مایه‌های طبیعت موجود در قالی کرمان همچون گل‌ها، درختان، حیوانات، پرندگان، اشکال، اجسام، خطوط و رنگ‌ها پرداخته و سپس نقش اسطوره‌ای و نمادی هر یک از این عناصر ذکر می‌شود.

۱- طبیعت

دست مایه فراهم سازنده‌گان فرش؛ این اثر ارجمند هنری، طبیعت است؛ طبیعتی که در اطراف ایشان است و به گونه‌های مختلف، جلوه گری می‌کند. طبیعت نقش مایه‌ای قالی کرمان شامل آسمان (در نقش سبزی کار)، کوه (در نقش سبزی کار)، جنگل (در نقش جنگلی)، سبزه (در نقش جنگلی و سبزی کار)، گل‌ها (در انواع نقوش)، درختان (در نقوش درختی)، حیوانات (در نقوش درختی، جنگلی و شکارگاه)، پرندگان (در نقوش درختی، جنگلی و شکارگاه)، اشکال، اجسام، خطوط و رنگ‌ها (در تمام نقوش) است.

۲۱۰ / نمود نمادهای فرهنگی در قالی کرمان

نقش کوه برگرفته از طبیعت

آسمان، نماد بهشتی که بر فراز ما گسترده شده است. کوه، نماد پایداری، ابدیت، استحکام و سکون. جنگل، نماد قلمرو روان، خطرات ناشناخته و تاریکی. سبزه، نماد سودمندی، فرمابنده داری.

۲-۸- گل

گل با همه زیبایی اش به صورت حقیقی یا انتزاعی و خیالی از زمان های بسیار دور، یکی از رایج ترین نقش مایه های فرش بوده است. گل، در فرش و سایر مصنوعات دستی، محملی است برای مفاهیمی که طراح و بافنده قصد القای آن ها را به بیتنده دارند.

گل های نقش مایه ای در قالی کرمان شامل موارد زیر است:

گل نیلوفر یا شاه عباسی در نقوش شاه عباسی، اسلیمی، افسان، بنده.

گل میخک، عموماً در نقوش درختی و گلداری.

گل سرخ، رز، گل فرنگ، گل چغدری، محمدی در نقوش گوبلن، امریکایی، درختی سبزی کار، لچک و ترنج، افسان و سایر نقوش.

گل سنبل، در نقوش درختی.

گل زنبق، در نقوش درختی و جنگلی.

گل بنفسه، بیشتر در نقوش درختی، گلداری و سایر نقوش.

گل آفتابگردان، در نقوش درختی سبزیکار.

گل نرگس، در تمام نقوش قالی به خصوص در نقوش درختی.

گل لاله، به دو صورت معمولی و واژگون در تمام نقوش به ویژه نقوش درختی.

گل میمون، یا ارکیده، در نقوش درختی و کوچک آن در نقوش معمولی)

گل یاس، در تمام نقوش.

گل نسترن، در نقوش درختی، گوبلن و آمریکایی.

گل رز، سرخ، گل محمدی برگرفته از طبیعت

گل ها، نماد اصل منفعل، موئث و هم چنین تصویر گر ویژگی شکننده کودکی یا ناپایداری زندگی هستند.

گل نیلوفر، نماد خورشید، چرخه تولد و نوزایی.

گل میخک، نماد تحسین، ازدواج و عشق پردرد.

گل سرخ، رز و محمدی نماد: کمال آسمانی و رنج زمینی.

گل سبل، نماد دور اندیشه.

گل زنبق، نماد شاه بانوی آسمان و عظمت سه سویه خدا، تثلیث و سلطنت.

گل بنفسه، نماد اندیشه، تمرکز و تفکر.

گل آفتابگردان، نماد پرستش و شیدایی، زیرا بندۀ وار تابع خورشید است.

گل نرگس، نماد چشم و مظهر کمال و زیبایی، خودبینی.

گل لاله، نماد عشق کامل و مظهر رنج و گذاز.

گل میمون یا ارکیده، نماد حمایت و خون مسیح.

گل یاس، نماد عشق وافر.

گل نسترن، نماد احساس همدلی و تقاضای دوست داشتن (بروس و میت

فورد ، ۱۳۸۸ : ۵۷).

درخت -۳-۸

درخت با هیبت حقیقی یا ذهنی و تغییر شکل یافته و حتی خیالی آن، از نقش مایه های رایج و قدیمی در فرش است. درختان نقش مایه ای فرش بسیار اند و طراح و بافنده از ابداع هر یک، قصد القای مفهومی خاص به بیننده دارد.

۲۱۲ / نمود نمادهای فرهنگی در قالی کرمان

درختان نقش مایه‌ای در قالی کرمان شامل موارد زیر است:

درخت سرو و درخت بید مجnoon درنقوش درختی و جنگلی. درخت نخل (به ندرت و در نقوش درختی دیده می‌شود) و درخت انگور در نقوش متداول به خصوص در نقش لچک و ترنج. علاوه بر درختان می‌توان به عناصری مانند برگ در تمام نقوش، شاخه؛ بیشتر در نقوش درختی و ساقه در بیشتر نقوش به خصوص نقوش درختی نیز اشاره کرد.

نقش درخت سرو برگرفته از طبیعت

درختان، نماد رحمت الهی و مظهر رحمت روحانی و تنویر هستند.

درخت سرو، نماد آزادی جویی است. از نشانه‌های مخصوص ایزد بانوی آناهیتا و هم چنین، سمبول جاودانگی است.

درخت بید، نماد سوگواری، عشق بدون شادی و تدفین است. در فرهنگ عامه ایران، این درخت، مظهر عاشق است.

درخت نخل، نماد شادی، راستی، شهرت و مظهر طول عمر و کهن‌سالی توأم با سلامت است.

درخت انگور، نماد شراب سکرآور، مهمان نوازی، شاد خواری و جوانی. برگ، نماد باروی، رشد و تجدید حیات.

شاخه، نماد ملکوت، راز آشنایی، عصای سحرآمیز.

ساقه، نماد جهان عینی، جهان میانی بین سه جهان که ریشه‌های آن در جهان زیرین و شاخه‌ها یا گل‌هایش، آسمان است (کوپر، ۱۳۷۹، ۱۹۰:).

۴-۸- حیوانات

طراحان و بافندگان، اعم از شهری یا روستایی، در طرح های مختلف خود هیچ نقش مایه ای را بیهوده به کار نمی بردند و از بافت هر نقطه و خط بر فرش، هدفی خاص دارند و اندیشه ای را القا می کنند. نقش انواع حیوانات بر فرش نیز، با توجه به خصوصیات آن ها انجام می پذیرد.

حیوانات نقش مایه ای قالی کرمان شامل موارد زیر است: شیر، ببر، فیل، پلنگ، گوزن، آهو(غزال)، خرگوش، شتر، بز کوهی، بزغاله، اسب و گاو. تمام این حیوانات در نقوش جنگلی، درختی سبزیکار و شکارگاه به کار می رود. حیوانات، نماد زندگی حیوانی و غریزی، زندگی پربار و زایا، انگیزه های حسی و غریزی که قبل از ورود انسان به عالم معنوی بر او چیره گشته بود، هستند. شیر، نماد سلطنت، نیروی خورشید و نور.

ببر، نماد دلیری، قدرت، سبیعت و هم چنین آگاهی.

فیل، نماد قدرت، وفاداری، حافظه بلند مدت، شکیابی و خرد.

پلنگ، نماد دلیری، بیرحمی و غرایز وحشی.

گوزن، نماد طول عمر، رتبه عالی و ثروت.

آهو(غزال)، نماد مراحل روحانی.

خرگوش، نماد بهار، رشد و زندگی نو.

شتر، نماد اژدهاست.

بز کوهی، نماد تند خوبی، قدرت و خشم.

بزغاله، نماد مرگ و رستاخیز.

اسب، نماد بی گناهی، خلوص، خرد و نشان نجابت خانوادگی.

گاو، نماد جان جهان، نیروی تولید مثل (یا حقی، ۱۳۷۹: ۳۰۰).

۵-۸- پرندگان

پرندگان این موجودات رنگارنگ و زیبا، از نقش مایه های متداول و متنوع و معروف فرش اند و به فرش جذایت خاصی می دهند و حیات و تلاش و سرزنشه بودن را به بیننده تداعی می کنند. طراح و بافندۀ فرش، با ترسیم و بافت شکل

۲۱۴ / نمود نمادهای فرهنگی در قالی کرمان

پرندگان، آگاهانه یا ناخودآگاه مکتونات قلبی و خواهش‌های باطنی و باورهای خود را بر این دستباف می‌نگارد. در فرش از شکل انواع پرندگان حتی به صورت خیالی به عنوان نقش مایه استفاده می‌شود.

پرندگان نقش مایه‌ای قالي کرمان شامل طاووس، سینه سرخ، کبک، غاز(قو)، مرغابی(اردک)، هدهد(شانه به سر)، طوطی، بلبل، پروانه است و تمامی این پرندگان در نقوش درختی، جنگلی، شکارگاه و به ندرت در سایر نقوش مورد استفاده قرار می‌گیرد.

نقش طاووس برگرفته از طبیعت

پرندگان، نماد تعالی، جان، روح، تجلی الهی، ارواح مردگان، صمود به آسمان هستند.

طاووس، نماد نور طاووس‌های ایستاده در دو سوی درخت حیات، مظہر شویت و طبیعت دوگانه انسان هستند طاووس، نشان دهنده سلطنت و تخت سلطنتی پارسیان نیز هست.

سینه سرخ، نماد مرگ و رستاخیز.
کبک، نماد باروری و حاصل خیزی.

غاز(قو)، نماد باد، عشق، کدبانوی خوب و مظہر اخلاق.
مرغابی (اردک)، نماد پرواز دور و دراز و سطحی نگری.

هدهد(شانه به سر)، نماد پرنده پیام.
طوطی، نماد بهار، باروری، تقلید و مسخرگی.
بلبل، نماد عشق، حسرت و درد.

پروانه، نماد جان، بی مرگی، تولد دوباره و رستاخیز (کوپر، ۱۳۷۹: ۷۳).

۶-۸-اشکال

اشکال اصلی و منظم، مثل مثلث یا دایره، هر کدام مفاهیم خاص خود را دارند و آن گاه که با یکدیگر ترکیب شوند، شکل کامل‌تری می‌سازند و مفاهیم وسیع تری می‌یابند.

اشکال مورد استفاده در قالی کرمان شامل دایره در ترنج، مثلث در لچک و مربع و لوزی در نقوش خشتی، قابی و بنده است.

دایره، نماد جهان، تمامیت، کلیت، تقارن، کمال اولیه، وحدت ملکوتی، حرکت دایره‌ای مطلق، گنبد آسمان و نور الهی.

مثلث، نماد ذات سه بخش عالم یعنی آسمان و زمین و انسان یا پدر و مادر و کودک.

مربع، نماد زمین، هستی خاکی، کمال ایستا، یکپارچگی.

لوذی، نماد اصل مؤنث آفریننده، زندگی ایزد بانوی باروری.

نقش فیل برگرفته از طبیعت

۶-۸-اجسام

طراحان و نقش پردازان و بافندگان فرش‌ها از اشکال اشیا و لوازم و حتی جانداران و نیز گل و گیاه و باغ و درخت موجود در اطراف خویش جهت استوارسازی نقشی بر فرش الهام می‌گیرند.

۲۱۶ / نمود نمادهای فرهنگی در قالی کرمان

اجسام مورد استفاده در قالی کرمان شامل ستون در نقوش ستونی و محرابی، قندیل در نقش محرابی، میوه‌ها شامل انار، گلابی و سیب در نقوش درختی و جنگلی و بته در نقوش پته‌ای و بته‌ای است.

نقش میوه برگرفته از طبیعت

ستون، نماد محور عالم، درخت حیات، استحکام و استواری.

قندیل، نماد روشنایی، بینایی و حقیقت.

میوه، نماد بی‌مرگی و ذات.

گلابی، نماد امید و سلامتی.

سیب، نماد عشق و باروری.

انار، نماد بی‌مرگی، کثرت در وحدت، باروری دراز مدت و حاصلخیزی.

بته، نماد سرو خمیده و شعله آتش (همان، ص ۳۲۵).

۸-۸- خطوط

خطوط به عنوان نقش مایه‌های جالبی در اختیار طراح و بافده‌اند و هر یک دارای معانی خاص بوده و گویای دنیایی از مفاهیم می‌باشند.

خطوط مورد استفاده در قالی کرمان شامل خط عمودی و خط افقی در انواع نقوش به خصوص در حاشیه‌های فرش، مارپیچ در نقوش اسلیمی است.

خط عمودی، نماد شادی غرور آفرین، احساس نیرومندی، گرمی، شادی زندگی. خط افقی، نماد آرامش، مرگ، خواب، رویا.

مارپیچ، نماد نیروها و عوالم هستی (دانشگر، ۱۳۷۶: ۲۱۸).

۸- رنگ

نقش پرداز فرش، همچون نقاشی چیره دست، با ایجاد هماهنگی و تضاد بین رنگ‌ها می‌تواند نقش فرش را نشاط آور، آرامش بخش یا محرک و غم انگیز سازد؛ به همین دلیل است که در بیشتر قالی‌های ایران، آخرین سخن از زبان رنگ‌ها شنیده می‌شود و رنگ، نماد تفکیک و تجلی، گوناگونی و اثبات نور است (کوپر، ۱۳۷۹: ۱۶۹).

۹- نتیجه

فرش، نقش مهمی در زندگی روزمره ایرانیان، به ویژه مردم کرمان که قطب اصلی این هنر و صنعت است، ایفا می‌کند. از کارکردهای مهم فرش، تبیین تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی و قومی یک منطقه با مناطق دیگر است. در قالی‌های کرمانی، نقش‌ها بسیارند. این نقش‌ها، مانند دیگر هنرها، از نقش مایه‌های مختلفی تشکیل شده‌اند. این نقش‌مایه‌ها، از عوامل گوناگونی چون ادبیات، فرهنگ، محیط زندگی و روحیات شخصی هنرمند نشأت گرفته‌اند. هنرمندان، گاهی این نقش‌مایه‌ها را نزدیک به واقعیت طراحی کرده و گاهی با فاصله گرفتن از شکل طبیعی آن‌ها، گرایش به تجربید پیدا کرده و در طرح‌های خود از فرم ساده شده و انتزاعی استفاده می‌کنند که در بعضی از موارد، این فرم‌های انتزاعی شکل نمادین به خود گرفته و در طول زمان معانی خاصی می‌یابند که این معانی خود جایگاهی ویژه در فرهنگ شخصی هنرمند و محیط زندگی او دارند. یکی از دلایل بهره گیری از تصاویر انواع گل‌ها و رنگ‌ها و تنوع طرح‌ها و نقوش در قالی‌های کرمان، زندگی طراحان زبردست این منطقه، از کودکی در میان رایحه گل‌ها است که در ساختار رگ و پوست آن‌ها جان گرفته است و این که دیدن رنگ‌های متعدد و بسیاری از گونه‌های گل‌ها، بخشی از ملکه وجود و ذهنشان شده است. گمان برخی افراد بر این است که دلیل بکارگیری نقش گل‌ها در فرش‌های کرمان، کویری بودن منطقه و عدم دسترسی اهالی آن به گل‌ها در تمام سال است؛ در حالیکه این گمان اگر درست هم باشد، سهم ناچیزی در این

امر دارد؛ زیرا کودک کویر از همان ابتدا با محیطی آکنده از عجایب حس برانگیز، توأم با تکاپو و حرکت روبه رو می‌شود و ناخودآگاه ذهن جستجوگر انسانی و خوش ذوق خود را می‌پروراند. آنچه نقشه‌های قالی کرمان را خاص و متفاوت از سایر مناطق کشور می‌کند، استفاده از سایه و رنگ‌هایی است که بر اساس اصول و قواعد خاصی با نقوش قالی هماهنگ می‌شود. این هماهنگی، نشأت گرفته از محیط شاعرانه و عارفانه استان کرمان است و علاوه بر تأثیرگذاری در خلق و خو و فرهنگ، نسل به نسل منتقل شده و کرمان را تبدیل به یک قطب هنرمند پرور و صنعت پرور کرده است؛ علاوه براین، آب و هوای خاص منطقه کویری با رویش انواع گیاهان، تأثیر رنگ کوه‌ها، معادن، محیط‌های متفاوت کوهستانی، کویری، شرجی و امثال آن، باعث شده تنوع رنگ، طرح و نقش در همان محیط کودکی، خلاقیت و رشد و شکوفایی در اذهان مردمان این دیار شود. این حدّت ذهن در دوران نوجوانی و جوانی در صورت پیدایش عرصه مناسب، شکوفایی‌های هنری ویژه‌ای را سبب می‌گردد.

نمادهای مطرح شده در این مقاله، ریشه در طبیعت و محیط پیرامون انسان دارد. این نمادها، اشتراک پیشینه و باور واحد در آن‌ها، بیانگر سر منشأ و باور نور، همان یکتاپرستی در جهان بینی ایرانی است. نمادهای مورد بحث غالباً به نور، روشنایی، غلبه بر تاریکی و مظهر آن خورشید ختم شده است.

این نمادها، ریشه در باورهای دینی مردم کرمان دارد و می‌توان این نماد را برآورنده نیازها و حافظ میراث فرهنگی و باور به نیروی مقدسی برشمرد که سینه به سینه و نسل به نسل منتقل شده‌اند. قالی کرمان، فرشی است جهانی و بهشتی. نقاش قالی کرمان، می‌داند آن چه در درون او می‌گذرد، بازتابی بیرونی دارد. نتیجه این هنر، وصال عشق و پیوند با هستی مطلق است.

فهرست منابع

- آذرپاد، حسن؛ فضل الله حشمتی رضوی (۱۳۷۲)، «فرشنامه ایران»، چاپ اول، تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی (پژوهشگاه).

۱. بروس، میراندا و میت فورد (۱۳۸۸)، «فرهنگ مصور نمادها و نشانه ها در جهان»، ترجمه دکتر ابوالقاسم دادر و زهرا تاران، تهران: نشر کلهر.
۲. دانشگر، احمد (۱۳۷۶)، «فرهنگ جامع فرش ایران»، تهران: انتشارات یادواره اسدی.
۳. کویر، جی. سی (۱۳۷۹)، «فرهنگ مصور نمادهای سنتی»، ترجمه ملیحه کرباسیان، تهران: نشر فرشاد.
۴. کوره نور، اسفندیار (۱۳۸۴)، «دائره المعارف هنرهای سنتی ایران»، جلد دوم، مشهد: انتشارات نور حکمت.
۵. واعظی، حمیده (۱۳۸۶)، «طرح ها و نقوش فرش دستباف کرمان»، کرمان: انتشارات خدمات فرهنگی.
۶. وکیلی، ابوالفضل (۱۳۸۲)، «شناخت طرح ها و نقشه های فرش ایران و جهان»، تهران: نشر نقش هستی.
۷. یاحقی، محمد جعفر (۱۳۸۶)، «فرهنگ اساطیر و داستان واره ها در ادبیات فارسی»، تهران: نشر فرهنگ معاصر.
۸. جوانمرد، کمال (۱۳۷۹)، «ضرورت بازشناسی کارکردهای مطالعاتی اساطیر»، فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان، شماره ۳، ۱۳۷۹، صص ۶۶-۷۹.
۹. دریابی، نازیلا (۱۳۸۲)، «نقش و استطوره در فرش دستباف ایران»، مجموعه مقالات اولین سمینار ملی تحقیقات فرش دستباف (جلد دوم)، مرکز تحقیقات فرش دستباف ایران مهر ماه ۱۳۸۲، صص ۷۵-۸۲.
۱۰. شعبانی خطیب، صفرعلی (۱۳۸۱)، «واژه نامه تصویری اصطلاحات آرایه و نقشه فرش در ایران»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شاهد، دانشکده هنر.
۱۱. میسرجانی، رسول (۱۳۸۲)، «نقش قالی در کرمان»، جزوه آموزشی دانشکده هر دانشگاه شهید باهنر.